

Република Србија
Тужилаштво за ратне злочине

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

Већа за ратне злочине

14. април 2008.

На основу чл.46. ст.2. тач.3. и чл.265. ст.1. и 266. Законика о кривичном поступку, у вези чл.3. и 4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. ЂУКИЋ ЖЕЉКА зв.«Брко», из Шида, рођеног 25.02.1968.године у Вуковару, Република Хрватска, Србина, ожењеног, оца четворо малолетне деце, писменог, саобраћајни техничар, ратни војни инвалид, завршио средњу Саобраћајну школу, неосуђиваног, налази се у притвору по решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.бр.12/07 од 19.10.2007.године, који му се рачуна од 19.10.2007.године од 06,00 часова када је лишен слободе,

2. МЕДИЋ ДРАГАНА зв.«Гуљо», из места Стејановци, општина Рума, рођеног 08.12.1970.године у Винковачким Бановцима, Србина, пољопривредника, нежењеног, без деце, писменог, са завршеном осмогодишњом школом, војску није служио, неосуђиваног, налази се у притвору по решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.бр.12/07 од 19.10.2007.године, који му се рачуна од 19.10.2007.године од 06,30 часова када је лишен слободе,

3. БОРОЈЕВИЋ ДРАГАНА, из Шида, рођеног 09.07.1970.године у селу Кабавна, општина Доњи Михољац, Србина, радника, ожењеног, оца једног малолетног детета, писменог, са завршеном осмогодишњом школом, без непокретне имовине, осуђиваног: пресудом Окружног суда у Сремској Митровици због извршења кривичног дела из чл.62. ст.1. КЗ РС; чл.23. ст.1. КЗ РС и кривичног дела из чл.33. ст.1. Закона о неовлашћеном држању и ношењу оружја на казну затвора у трајању од 1 године; пресудом Окружног суда у Белом Манастиру К.бр.81/96 од 25.11.1996. године на казну затвора у трајању од 8 месеци због извршења кривичног дела изнуде из чл.140. ст.1. КЗ РХ; пресудом Општинског суда у Доњем Михољцу К.бр.155/95-54 од 19.03.1997.године на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци због извршења кривичног дела насилничког понашања из чл.198. ст.2. у вези ст.1. КЗ РХ и пресудом Жупанијског суда у Вуковару К.бр.21/98 од 15.05.2005.године на казну затвора у трајању од 12 година због извршења кривичног дела убиства из чл.34. ст.1. КЗ РХ, налази се у притвору по решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.бр.12/07 од 19.10.2007.године, који му се рачуна од 19.10.2007.године од

06,00 часова када је лишен слободе, и

4. ШОЛАЈА МИОДРАГА зв.«Зицко», из места Вашица, општина Шид, рођеног 16.03.1979.године у Сремској Митровици, Србина, сезонског радника, нежењеног, без деце, писменог, са завршеном осмогодишњом школом, осуђиваног пресудом Општинског суда у Винковцима К.бр.631/03 од 18.04.2004.године због извршења кривичног дела из чл.177. ст.1. КЗ Р Хрватске на казну затвора од 8 месеци условно на 2 године; првостепеном пресудом Окружног суда у Београду - Посебног одељења за организовани криминал КП.бр.8/06 од 26.10.2007.године изречена му је казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци због извршења кривичног дела недозвољеног преласка државне границе и кријумчарења људи из чл.350. ст.3. у вези ст.2. КЗ РС, налази се у притвору по решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду Ки.В.бр.12/07 од 19.10.2007.године, који му се рачуна од 19.10.2007.године од 06,00 часова када је лишен слободе.

Ш Т О С У:

за време рата - оружаног напада бомбардовањем, тадашње Савезне Републике Југославије (СРЈ) од стране коалиционих снага НАТО пакта, и истовремено оружаног сукоба између војних снага СРЈ (Републике Србије и Републике Црне Горе) и полицијских снага Републике Србије са једне стране, те са друге стране, ткзв. «Ослободилачке војске Косова» (ОВК) - оружаног формација припадника албанске националности који живе у Аутономној Покрајини Косово и Метохија (која Покрајина је у саставу Републике Србије),

као припадници јединице «Шкорпиони» која је била у саставу МУП-а Р Србије,

кршили правила међународног права из чл.2. ст.1. и чл.3. ст.1. тач.1. а) Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска Конвенција «Сл.лист ФНРЈ» бр.24/50), те правила чл.51. ст.1., 2. и 3. Допунског протокола I уз Женевске Конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава међународних оружаног сукоба («Службени лист СФРЈ-Међународни уговори» број 16/78) и правила из чл.1. ст.1., те чл.4. ст.1. и 2. тач.а) Допунског протокола II уз Женевске Конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаног сукоба («Службени лист СФРЈ-Међународни уговори» број 16/78),

тако што су по доласку јединице «Шкорпиони» у Подујево дана 28.03.1999.године и размештаја припадника ове јединице по кућама, у дворишту куће породице Гаши, која се налази у ул.Рахмана Морине бр.7, заједно са правноснажно осуђеним Цвјетан Сашом (пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 од 17.06.2005.године) и неколико НН припадника јединица у саставу МУП-а Републике Србије, из аутоматских пушака кал.7,62мм, испалили више пројектила у групу цивилних лица, жена и деце, житеља Подујева, албанске националности, са намером да их лише живота, која лица нису учествовала у непријатељствима а враћени су сви са улице у двориште Гашија, услед чега је смртно страдало 14 цивила од којих су 7 били малолетни и то: Норе (Nora) Богујевци, рођене 1984.године, Шпенда (Shpend) Богујевци, рођеног 1986.године, Шпетима (Shpetim) Богујевци, рођеног 1989.године, Дафине (Dafina) Дурићи, рођене 1990.године, Арбра (Arber)

Дурићи, рођеног 1992.године, Мимозе (Mimoza) Дурићи, рођене 1995.године и Албиона (Albion) Дурићи, рођеног 1997.године; и 7 пунолетних и то: Шефкате (Shefkate) Богујевци, рођене 1956.године, Фездрије Лугалиу (Fezdrije Liugaliu), рођене 1978.године, Нефисе (Nefise) Лугалиу, рођене 1945.године, Саље (Sala) Богујевци, рођене 1960.године, Шехиде (Shehide) Богујевци, рођене 1932.године, Исме Дурићи (Isma Duriqi), рођене 1930.године, Фитнете (Fitnete) Дурићи, рођене 1963.године; док је 5 малолетних цивилних лица тешко рањено и то оштећени: Саранда (Saranda) Богујевци, рођена 1985.године, Фатос (Fatos) Богујевци, рођен 1986.године, Јехона (Jehona) Богујевци, рођена 1988.године, Лирије (Lirije) Богујевци, рођена 1990.године и Генц (Genc) Богујевци, рођен 1993.године,

након чега је команда МУП-а у Подујеву по сазнању за напред описани догађај рањеним лицима указала медицинску помоћ и збрињавање, а припаднике јединице «Шкорпиони» вратила са подручја Косова и Метохије,

- чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ.

Ради тога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес на који да се позову:

1. Тужилац за ратне злочине Републике Србије.
2. Окривљени: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган и Шолаја Миодраг.
3. Оштећени: Богујевци Севатин, Богујевци Лирије, Богујевци Јехона, Богујевци Фатос, Богујевци Саранда, Богујевци Сафет, Дурићи Енвер.
4. Сведоци:
5. Да суд у доказном поступку прочита исказ сведока Ц.С, дат на записник пред истражним судијом Окружног суда у Београду - Већа за ратне злочине дана 13.11.2007.године и исказ сведока С.Г. дат на записник пред истражним судијом Окружног суда у Београду - Већа за ратне злочине у предмету истраге против Д.Д.
6. Да суд у доказном поступку изврши увид у предмет Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 по кривици окр.Цвјетан Саше и прочита пресуду Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 од 17.06.2005.године као и писмена из тог предмета и то: записник о увиђају од 30.03.1999.године са фотодокументацијом и скицом лица места приложеном уз записник о увиђају; допис Управе Института за судску медицину од 03.06.1999.године; извештај о проналаску 19 лешева на територији општине Подујево од 09.04.1999.године; извештај МУП-а РС од 11.03.2002.године; балистичко вештачење Института

безбедности; допис Тужиоца Међународног кривичног суда Уједињених нација од 16.07.2003.године са извештајима о аутопсији извршеној од стране особља Тужилаштва; допис МУП-а РС од 17.05.2005.године о задужењу пушака припадника јединице «Шкорпиони», као и извештај из казнене и прекршајне евиденције за окривљене.

Да се према окривљенима ПРОДУЖИ ПРИТВОР на основу чл.142. ст.2. тач.2. и 5. ЗКП.

О б р а з л о ж е њ е

Чињенично стање описано у изреци ове оптужнице утврђује се резултатима спроведеног преткривичног и истражног поступка, на основу исказа сведока саслушаних пред истражним судијом Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду, пресуде и списка предмета Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 од 17.06.2005.године по кривици Цвјетан Саше, истражних списка у поступку који је вођен против Д.Д. пред Окружним судом у Београду - Већем за ратне злочине под бројем Ки.В.бр.11/05.

Наиме, догађај који је предмет оптужбе одиграо се дана 28.03.1999.године у Подујеву, дакле, у првим данима бомбардовања 1999.године, након што је било проглашено ратно стање и отпочела офанзива НАТО снага према СР Југославији.

До 1998. године, на подручју општине Подујево постојала је герилска организација састављена од припадника албанске националности која је изводила терористичке акције углавном на припаднике МУП-а РС и Војске Југославије. Почетком маја 1998.године два покрета НПОК и НПРК прерасли су у ОВК, те је формирана оперативна зона «ЛАБ» која је географски покривала подручје општине Подујево и део општине Приштина. Сукоби ОВК и снага безбедности Републике Србије - војске и полиције обзиром на њихову природу, средства и циљеве представљали су унутрашње оружане сукобе који су започети знатно пре предметног догађаја у Подујеву и наставили се и након почетка рата између СРЈ и коалиције НАТО пакта започетом бомбардовањем територије СРЈ на дан 24.03.1999.године.

На дан 28.03.1999.године у самом граду Подујеву није било сукоба између посебних јединица полиције Републике Србије и припадника ОВК, али су у том периоду припадници ОВК на удаљености од око 3 до 4 км од Подујева ископали ровове из којих су изводили акције тако да су посебне јединице полиције МУП-а Републике Србије биле ангажоване на спречавању напада припадника ОВК са тих положаја, па је то био разлог за присуство великог броја припадника МУП-а Републике Србије међу којима и јединице «Шкорпиони» у то време у Подујеву.

Јединица «Шкорпиони» формирана је као добровољачка јединица и бројала је 128 припадника. Командант јединице «Шкорпиони» био је Слободан Медић звани «Боца», а његов заменик Манојловић Срђан. Ова јединица је дана 25.03.1999.године преведена у резервни састав САЈ-а МУП-а Републике Србије и упућена у Пролом бању ради даљег ангажовања. Даном 27.03.1999.године Симовић Зоран, тадашњи командант САЈ-а отишао је у Пролом бању да

преузме јединицу и дана 28.03.1999.године у јутарњим часовима, по договору са Медић Слободаном, Симовић је преузео ову јединицу.

По доласку у Подујево припадници јединице «Шкорпиони» били су упућени у куће које су припадале лицима албанске националности и налазе се у близини места где се налазила полицијска станица да би ту нашли смештај.

Припадници јединице били су наоружани аутоматским пушкама «калашњиков» које су пре поласка за Подујево задужили у Пролом бањи. Приликом задуживања није вршено уписивање бројева пушака нити количине задужене муниције, а приликом раздуживања такође није вршено пребројавање преостале муниције нити идентификације задуженог оружја.

Дана 28. марта 1999.године, ујутро око 10,00 часова у Подујево су стигли аутобуси са припадницима јединице «Шкорпиони». Командант јединице Медић Слободан је заједно са командантом САЈ-а Београд и САЈ-а Приштине отишао у Штаб који се у том тренутку налазио у згради СУП-а Подујево. Припадницима јединице је наређено да не излазе из аутобуса, али ово наређење нису сви послушали. Након извесног времена преко командира водова Вуксић Зорана званог «Жућа», Медић Драгана званог «Гуљо», Ђукић Жељка званог «Брко» и Олујић Радослава званог «Рајко» пренето је наређење да се припадници јединице сместе у оближње куће углавном албанске, јер су спрске биле заузете и обележене белим пешкирима преко прозора.

Један број припадника «Шкорпиона» је ушао у кућу породице Ћата, која се налази у ул.Косанчић Ивана бр.174, где су осим чланова породице Ћата сместила и породица Кастрати Реџепа и друге, тако да је у дворишту те куће било укупно око 30 цивила. Цивилима је наређено да напусте своје куће, што су ови и учинили и том приликом је Кастрати Реџеп Цвјетан Саши предао новчаницу од 1.000 ДЕМ, а овај га је кундаком ударио у лице након чега се Кастрати придружио овој групи цивила која је кренула улицом у правцу који им је показан. Када је колона кренула, Цвјетан Саша је испуцао рафал у вис.

Непосредно након тога, у близини куће породице Ћата, у двориште у ул.Рахмана Морине бр.7, је ушло више припадника «Шкорпиона», ПЈП и неколико припадника САЈ-а, укупно 40-50 људи. Међу «Шкорпионима» су били Стопарић Горан, Медић Драган, Ђукић Жељко, Цвјетан Саша, припадник «Шкорпиона» под надимком «Сарма» и извесни Милош, који су из куће изгурали пушкама старијег човека са белом капом на глави који је имао подигнуте руке у вис и који је говорио: «Тако ми Бог сада сам платио за живот мене и сина 3.000 марака, нема више». Из околних кућа су истерани цивили жене, деца, старци. Неки од «Шкорпиона» су викали да ове цивиле треба побити и међу њима су били Медић Драган, Цвјетан Саша, Ђукић Жељко, Шолаја Миодраг и извесни «Кинез», а други да те цивиле треба одвести у локалну полицију или их пустити. Тада је окр.Медић Драган издао наредбу окр.Шолаја Миодрагу да он прегледа и претресе цивиле, што је овај и учинио. Из групе је издвојен Хамди Дурићи, отац Енвера Дурићија, а потом један НН припадник «Шкорпиона» из групе издваја Шефкату, мајку оштећених Лирије, Јехоне и Фатоса Богујевци, док су остали упућени да изађу на улицу према станици милиције. Хамди Дурићи и Сељман Гаши уведени су у кафану «Дрини» и ту убијени из ватреног оружја. Након тога, овој групи цивила је

наређено да се врате у двориште. Ову групу цивила пушкама гура са улице у двориште група сачињена од: једног припадника ПЈП који је на глави имао маскарни шлем, окр.Ђукић Жељка, осуђеног Цвјетан Саше, окр.Медић Драгана, окр.Боројевић Драгана и окр.Шолаја Миодрага.

У исто време, из једне од кућа у двориште је изашла Шефкате Богујевци уплакана са покиданим дугметима на блузи, иза ње је изашао НН припадник «Шкорпиона» исти онај који ју је издвојио из групе, потом жену гурнуо и испалио јој рафал у леђа. То су видела њена деца која су управо улазила у двориште са групом цивила и почела да вичу «мама, мама» након чега је овај припадник «Шкорпиона» испалио још један рафал у оштећену. Тада је окр.Медић Драган наредио да се сви цивили притерају уза зид и побију. Зачула се жестока пуцњава, а пуцали су исти они који су ове цивиле угурали у двориште са улице, дакле, окр.Ђукић Жељко, осуђени Цвјетан Саша, окр.Медић Драган, окр.Боројевић Драган, окр.Шолаја Миодраг и НН припадник ПЈП.

Овом приликом је у дворишту куће породице Гаши у ул.Рахмана Морине бр.7, лишено живота 14 лица од којих седам жена и то: Шефкате Богујевци која је имала 42 године, Фездрије Лугалиу која је имала 21 годину, Нефисе Лугалиу, која је имала 55 година, Саља Богујевци, која је имала 39 година, Шехиде Богујевци, која је имала 67 година, Исме Дурићи која је имала 69 година и Фитнете Дурићи, која је имала 36 година, а осим њих и седморо деце и то: Норе Богујевци, која је имала 14 година, Шпенд Богујевци, који је имао 13 година, Шпетим Богујевци, који је имао 10 година, Дафина Дурићи, која је имала 9 година, Арбр Дурићи, који је имао 7 година, Мимоза Дурићи, која је имала 4 године и Аљбион Дурићи, који је имао 2 године.

Тешко су рањени оштећена Саранда Богујевци, која је погођена 13 пута у руку, 2 пута у ногу и једном у леђа, Фатос Богујевци, који је рањен у обе ноге и то са 3 метка у једну и 2 метка у другу, Јехона Богујевци, повређена у оба рамена, леву руку и леву ногу и оштећена Лирија Богујевци, рањена у пределу врата, леђа, рамена и прста. Овој деци као и малолетном Богујевци Генцу прву помоћ пружио припадник САЈ-а др.Марковић Драган, из чијег исказа је утврђено да су свим лицима нанете повреде пројектилима из ватреног оружја, да су повреде биле свеже, а крварење је било у току када је он пружао помоћ рањенима. Такође, утврђено је да су све повреде код преживеле деце биле тешке, јер се радило о прострелним ранама и ове повреде би биле кобне да није било медицинске интервенције.

Одмах након овог догађаја «Шкорпиони» су враћени аутобусима у Пролом бању. Ни у Пролом бањи ни касније се о овом догађају није причало, јер «дошли смо кући, свако својој кући је отишао са својом тајном какву је ко имао». «Није то лепа ствар да се о њој прича, то није ништа лепо да би се о томе причало и тај ко је знао није хтео да прича, овај што није знао није имао од кога да сазна, а ви сада радите шта хоћете».

Сви окривљени су критичном приликом поступали са директним умишљајем, јер пуцајући из аутоматских пушака истовремено су јасно исказали своју намеру да лише живота цивиле притеране уза зид. Окривљени су знали да у случају да са малог растојања пуцају у групу људи из аутоматских пушака, да тиме извесно доводе до смрти тих лица. Окривљени су очигледно и хтели

наступање овакве последице када су пуцали у ненаоружану групу деце и жена, који пре тога нису пружили никакав отпор, нити дали било какав повод за пуцање и рањавање.

На основу свега наведеног сматрам да су се у радњама окривљених стекла сва битна обележја кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ.

Предлог за продужење притвора према окривљенима Ђукићу, Медићу, Боројевићу и Шолаји је основан, јер и даље стоје разлози из чл.142. ст.2. тач.2. и 5. ЗКП због којих је притвор према њима у досадашњем току поступка одређен и продужаван решењима Већа за ратне злочине Окружног суда у Београду и Врховног суда Србије. Наиме, сви окривљени би боравком на слободи могли да утичу на сведоке и то како на оне који су већ саслушани током истраге, тако и на оштећене

Поред тога, сви окривљени оптужени су за кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ за које се може изрећи казна затвора преко 10 година, а начин извршења кривичног дела и посебно тешке околности под којима је исто извршено оправдавају продужење притвора, јер постоји основана сумња да су окривљени Ђукић, Медић, Боројевић и Шолаја заједно са осуђеним Цвјетан Сашом и осталим НН припадницима јединица у саставу МУП-а Р Србије за време бомбардовања од стране НАТО пакта у дворишту куће породице Гаши у Подујеву, пуцали у већи број цивилних лица - жена и деце, којом приликом је четрнаест цивила лишено живота, а петоро деце задобило тешке телесне повреде (тач.5. чл.142. ст.2. ЗКП).

*ТУЖИЛАЦ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић*